

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
21 Прж.бр. 12267/22
Дана: 28.07.2022. године
Београд

Уп. број под:
05 - 2067 / 20

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 05.10.2022			
Орг. јед.	Број	Презог	Вредност
05-2067/20/22-6			

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судија: Миладе Катић председника већа, судије Драгице Бараћ и судије Маје Серафимовић-Митровић као чланова већа, са судским саветником Весном Лазаревић као записничарем, одлучујући по заједничкој жалби браниоца окривљених, адвоката Круне Савовић из Београда, и то: правног лица Radio difuzno preduzeće В 92 доо Београд (Zemun) и одговорног лица у правном лицу Драгана Карацића из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 93 Пр.бр.97150/20 од 01.03.2022. године, којом су окривљени оглашени одговорним за прекршај из члана 78 став 1 тачка 14),15),16 и става 2 Закона о оглашавању, на основу одредаба члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269 и члана 273 Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр. 65/13,13/16,98/16), у нејавној седници већа одржаној дана 28.07.2022.године, донео је :

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљених: правног лица Radio difuzno preduzeće В 92 доо Београд (Zemun) и одговорног лица у правном лицу Драгана Карацића из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 93 Пр.бр.97150/20 од 01.03.2022. године.

Образложење

Ожалбеном пресудом окривљено правно лице Radio difuzno preduzeće В 92 доо Београд (Zemun) је осуђено због извршења прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14),15), 16), Закона о оглашавању, на јединствену новчану казну применом одредбе члана 45 став 1 и став 2 тачка 2 Закона о прекршајима описаним као у изреци првостепене пресуде, због прекршаја под тачкама 1), 2), 3), 4), 5) у износу од 2.250.000,00 динара, а окривљено одговорно лице у правном лицу Драган Карацић због прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 14)15)16) Закона о оглашавању, на јединствену новчану казну описаним као у изреци првостепене пресуде, због прекршаја под тачкама 1), 2), 3), 4), 5) у износу од 300.000,00 динара, те су обавезани на плаћање трошкова прекршајног поступка у износу од по 8.000,00 динара.

Против наведене пресуде, бранилац окривљених је поднео благовремену жалбу због битне повреде одредаба прекршајног поступка, непотпуно утврђеног чињенично стања као и одлуке о прекршајној санкцији и трошковима прекршајног поступка. Наводи се да је читав прекршајни поступак вођен по захтеву за покретање прекршајног поступка који је неуредан, а што су током поступка указали суду сматрајући да исти не садржи чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја из ког разлога је предметни захтев суд требао да одбаци. Исто и из разлога што се захтевом не може утврдити место и време извршења прекршаја сматрајући да исто није прецизирано. Истиче се жалбом да суд није у довољној мери образложио на који начин је утврдио да је код окривљених постојао умишљај, односно намера за извршење прекршаја. Даље се наводи жалбом да суд није применио одредбе о ублажавању казне, о ослобађању од казне, о изрицању опомене иако су за то постојали законски услови. Мишљења су да није учињена никаква тежа последица, да окривљени нису одуговлачили поступак, да су окривљени били спремни да схвате да ако се утврђивањем прекршаја установи да прекршај постоји да би то утицало на исте да бољим системом рада не чине пропусте у будућности. У вези новчане казне остаје нејасно због чега су окривљени кажњени казнама које су поприлично високе ако се има у виду институт ублажавања казне као и то да не постоји тежа последица. Окривљени моле да Прекршајни апелациони суд као другостепени суд размотри примену одредбе члана 43 Закона о прекршајима као и одредбу члана 50 истог Закона имајући у виду да ће "В 92" предузети све неопходне мере како не би дошло до вршења прекршаја у будуће. Такође предлажу да се првостепена одлука укине те отклоне процесни недостаци и правилно утврди чињенично стање.

Разматрајући списе предмета, побијану пресуду и наводе изнете у жалби, истовремено поступајући по службеној дужности, Прекршајни апелациони суд налази да је жалба окривљених изјављена преко браниоца неоснована.

Прекршајни апелациони суд констатује да првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба прекршајног поступка, нити повреде материјалног права на штету окривљеног, на чије постојање овај суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 272 Закона о прекршајима.

Увидом у списе предмета, Прекршајни апелациони суд је утврдио да је у спроведеном прекршајном поступку првостепени суд извео све расположиве доказе са којим доказима су током поступка упознати окривљени, тачније суд је у доказном поступку прочитао дозволу за пружање медијских услуга Регулаторног тела за електронске медије број 02/2006-19 од 26.02.2020.године, Радио дифузног предузећа "В 92", ценио је извештај о неправилностима у вези са Законом о оглашавању за месец август 2020.године, затим Извештај за Савет о броју неправилности у вези са Законом о оглашавању код комерцијалних тв пружалаца медијских услуга са дозволом за пружање медијске услуге за подручје целе републике и код ЈМУ Радио телевизије Србије од августа месеца 2020.године. Првостепени суд је такође ценио одбрану окривљених коју је прихватио као признање извршења прекршаја описаних под тачкама 3),4) и 5) изреке пресуде имајући у виду са одбрана описује околности због којих је дошло до прекршаја, а које околности не могу окривљене ослободити одговорности. Правилно је првостепени суд извршио увид у снимке телевизијског програма Radio difuznog preduzeća В 92 доо Beograd (Zemun) за период и емисије на које се захтев односи достављене у дигиталном формату. Првостепени суд је правилно ценио и извод из Регистра прекршајних санкција према окривљенима, а све у смислу члана 92 Закона о прекршајима утврдивши на правилан начин чињенично стање. Како окривљено правно лице има има својство пружаоца пружаоца медијске услуге у смислу одредбе члана 4 став 1 тачка б и члана 45 Закона о електронским медијима те да обавља делатност производње и емитовања телевизијског програма као комерцијални

пужалац медијске услуге у смислу члана 44 став 1 тачка 2 Закона о електронским медијима суд је правилно утврдио да су учињене неправилности приликом емитовања емисија. Одбрана окривљених да је правно лице према ранијим уговорима било у обавези да обезбеди тражени простор својим пословним партнерима за период у ком се нису оглашавали и то од 20.марта 2020.године, до краја маја 2020.године, исте не ослобађа прекршајне одговорности те да је на страни окривљених постојала додатна обавеза да се обезбеди тражени огласни простор на начин да се не прекорачи дозвољено време трајања пласирања производа и услуга те суд тако у временском периоду од 01.08.до 30.08.2020.године емитовали огласне поруке које су заузимале више од 20% времена , а што је утврђено прегледима од стране суда снимака нарезаних од стране подносиоца захтева на двд носачу.

Веће овог суда сматра да је првостепени суд правилно нашао да су се у радњама окривљеног Драгана Караџића као одговорног лица у правном лицу стекла сва обележја умишљајног поступања те сходно наведеном одговорност одговорног правног лица се црпи из одговорности одговорног лица у правном лицу које је у време извршења прекршаја било овлашћено да поступа у име правног лица сагласно одредби члана 27 Закона о прекршајима. Такође,у вези са изреченим новчаним казнама окривљенима, првостепени суд је исправно за сваки прекршај утврдио појединачне новчане казне , а потом применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима окривљенима изрекао јединствене новчане казне као у изреци пресуде, а која није већа од двоструког износа највеће новчане казне предвиђене Законом о прекршајима са уверењем да ће се истом постићи сврха кажњавања на страни окривљених, а одлуку о трошковима прекршајног поступка донео у складу одредбе члана 140 став 1, члана 141 став 1 и члана 142 Закона о прекршајима у вези члана 27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

Прекршајни апелациони суд је ценио наводе жалбе браниоца окривљеног па је нашао да су исти неосновани с обзиром да је првостепени суд за своју одлуку дао јасне разлоге и правилно утврдио чињенично стање као у изреци ожалбене пресуде стога, ни жалбени наводи нису од утицаја на другачије одлучивање у овој прекршајној ствари. Како је сходно наведеном првостепени суд за своју одлуку дао јасне и ваљане разлоге који су у целости прихваћени од стране овог суда то жалбени наводи браниоца, по налажењу овог суда, нису од утицаја на другачије одлучивање у овој прекршајној ствари. Ово стога што се из изреке пресуде јасно може утврдити чињенично стање као и време и место извршења прекршаја.

Прекршајни апелациони суд налази да је првостепени суд правилно приликом одлучивања о прекршајној санкцији, окривљенима изрекао утврђене новчане казне имајући у виду да не постоје околности које умањују одговорност окривљених те веће Прекршајног апелационог суда није преиначило одлуку о прекршајној санкцији на начин предложеним у жалби ценећи и однос окривљених према извршеним прекршајима.

Одлука о трошковима прекршајног поступка донета је на основу члана 140, члана 141,и члана 142 Закона о прекршајима у вези са чланом 27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

На основу напред наведеног, Прекршајни апелациони суд је применом одредбе члана 273 Закона о прекршајима, донео одлуку као у изреци.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

